

Resumé

Práce, jak vyplývá z encyklik sociálního učení církve, je klíčem k řešení celého komplexu sociálních otázek. Rovněž ve vědních oborech jako psychologii, ekonomii a sociologii je pojem práce klíčový tím, že pro člověka představuje naplnění jeho rozličných potřeb, ekonomicky ho zajišťuje a do jisté míry teritoriálně vymezuje. Z pohledu zdravotně postiženého se jeví problém nalezení a udržení vhodné pracovní pozice jako zvlášť palčivý. Na území Hlavního města Prahy existuje množství organizací, které jsou zaměřeny na integraci zdravotně postižených do pracovního procesu na otevřeném trhu práce (umožňuje-li to závažnost postižení). Podporované zaměstnávání pak představuje variantu, kdy kvalita poskytovaných služeb je garantována nezávislou osobou. „Klient“ si může svobodně zvolit, jakých služeb bude využívat a kde si naopak vystačí sám. Ze strany zaměstnavatelů panuje neustále jistý druh obavy, že zdravotně postižení jsou méněcenní a tak i při povinnosti takovou osobu zaměstnat raději volí náhradní formu podílu. Aby k tomuto nedocházelo, musí iniciativa vycházet ze širšího okolí, tj. rozvojem dobrovolnické činnosti, dalším zlepšováním služeb ze strany profesionálních konzultantů, ale v neposlední řadě rovněž ze strany samotných zaměstnanců a širokého okolí (např. změnou veřejného mínění).